

A felperes továbbá előadja, hogy a megtámadott határozat jogel-
lenes, amennyiben az EMEA kísérlete arra, hogy az
1901/2006/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének
b) pontjában és 25. cikkében szereplő hatásköreivel olyan cél
elérése érdekében éljen vissza, amely nem szerepel ezekben a
rendelkezésekben, nevezetesen gyermekgyógyászati vizsgálati
terv kötelező benyújtása olyan javallatok esetében, amelyek nem
tartoznak a mentesítési kérelemhez kapcsolódó közösségi forgal-
omba hozatali engedély iránti kérelem hatálya alá.

- (¹) A gyermekgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerkészítmé-
nyekről, valamint az 1768/92/EGK rendelet, a 2001/20/EK irányelv,
a 2001/83/EK irányelv és a 726/2004/EK rendelet módosításáról
szóló, 2006. december 12-i 1901/2006/EK európai parlamenti és
tanácsi rendelet (HL 2006. L 378., 1. o.).
- (²) Az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek
engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások
meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról
szóló, 2004. május 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi
rendelet (HL 2004. L 136., 1. o.; 13. fejezet, 34. kötet, 229. o.).

2009. február 11-én benyújtott kereset – Schemaventotto kontra Bizottság

(T-58/09. sz. ügy)

(2009/C 82/59)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Schemaventotto (Milano, Olaszország) (képviselők:
M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza,
M. Piergiovanni avvocati)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg az Európai Bizottság nevében
Neelie Kroes biztos által az olasz hatóságoknak 2008.
augusztus 13-án küldött levélben található, a vállalkozások
közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet
21. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban hozott C
(2008) 4494 határozato(ka)t (COMP/M.4388 – Abertis/
Autostrade ügy); és
- a Bizottságot kötelezze a felperesnél a jelen eljárás során
felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

E keresetet a Neelie Kroes biztos 2008. augusztus 13-i levelében
foglalt határozat ellen nyújtották be, amelyben a felperes szerint
az alperes azon szándékáról értesítette az olasz hatóságokat,
hogy a COMP/M.4388 Abertis/Autostrade ügyben nem folytatja

le a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló,
2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (a tovább-
biakban: rendelet) 21. cikke szerinti eljárást. Valójában a
Bizottság jóváhagyja az autópálya-koncessziók „átruházására”
vonatkozó engedélyezési eljárásokkal kapcsolatos rendeleti intéz-
kedéseket (2007. évi miniszteri iránymutatás és 2008. évi rende-
let). A fent említett levélben azonban az alperes fenntartja azon
álláspontját, hogy az autópálya-koncessziók „átruházására”
vonatkozó engedélyezési eljárásról szóló olasz keretszabályozás
összeegyeztethető a vonatkozó közös piaci szabályokkal.

Keresete alátámasztásaként a felperes azt állítja, hogy a követ-
kező megfontolások alapján megsértették az összefonódásokról
szóló rendelet 21. cikkét:

- A Bizottság semmilyen körülmények között nem utalhat a
releváns keretszabályozás vonatkozó, az előzetes értékelés
2007. január 31-i időpontja utáni módosításokra. Mivel a
Bizottságnak a rendelet 21. cikkének (4) bekezdése szerinti
értékelési hatásköre szorosan kötődik valamely közösségi
léptékű adott összefonódás értékelésének kontextusához,
amelyet a szóban forgó nemzeti intézkedések érintenek, a
rendeletek egymást követő módosításainak semmilyen hatása
nem lehetett az olasz hatóságok korábbi magatartására, amely
arra vezette a feleket, hogy felhagyjanak az ügylettel 2006.
decemberében, három hónappal azután hogy azt a rendelet
6. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján engedélyezték.
- A felperes a Bizottság hatáskörrel való visszaélését kifogásolja
az arra vonatkozó adott határozat tartalmához választott nem
megfelelő jogalap miatt, hogy a szóban forgó olasz nemzeti
intézkedések ellen nem kell „vizsgálatot folytatni”. Ezzel
kapcsolatban a felperes azt állítja, hogy mivel a Bizottság úgy
határozott, hogy az időközben a keretszabályozáshoz fűzött
módosítások biztosítják, hogy a 2007. január 31-i előzetes
értékelésében kifejezett vonatkozások a jövőben nem fognak
újra előfordulni, a rendelet 21. cikke alapján olyan típusú
határozatot hozott, amelyet e rendelkezés nem biztosít. A
Bizottság valójában a 21. cikk alapján biztosított hatáskörrel
élt, amikor kijelentette, hogy a valamely tagállam által elfoga-
dott általános intézkedések összeegyeztethetőek a közösségi
joggal, teljesen figyelmen kívül hagyva az adott összefonódást,
amelyet Olaszország meg akart akadályozni a szóban forgó
nemzeti intézkedések elfogadásával.

- A Bizottság, mivel úgy gondolta, hogy a módosított olasz
keretszabályozást a közösségi joggal összeegyeztethetővé
tették, nem vette figyelembe a hivatkozott nemzeti intézke-
dések által az olasz jogrendszerben ennek következtében
okozott bizonytalanságot, amely bizonyosan nem segített
abban, hogy kedvező környezetet teremtsenek az autópálya-
koncessziók vonatkozásában az olasz piacot érintő bármilyen
jövőbeni összefonódáshoz. Ezenkívül az olasz adminisztráció
által 2007-ben és 2008-ban elfogadott rendeleteket minden-
képpen ellentétesnek kell tekinteni a 21. cikkel, mivel e cikk
szélesebb körű kötelezettségeket ír elő az autópálya-koncess-
zió „átruházására”, mint amelyek az érintett felekre egyéb-
ként vonatkoznának.